

lingen til et borgerligt Ombud har troet at burde slutte sig til den af Landsthinget med Hensyn til dette Punkt vedtagne Ordning og ligeledes har kunnet tiltræde flere af de øvrige af samme Thing foretagne Forandringer, har Ministeriet ved Udarbejdelsen af foranstaaende Lovforslag anseet det for rettest, under fornødent Hensyn til de ved Sagens Behandling i Folke-thinget stillede og tildeels ved 2den Behandling vedtagne Ændringer, at lægge det af Lands-thinget ved Sagens 3die Behandling vedtagne Lovforslag til Grund, idet man kun har fundet Anledning til i samme at gjøre nogle enkelte mindre væsentlige Forandringer. Med Hensyn til disse Forandringer bemærkes Følgende:

Ved en ny Affattelse af § 2 i det af Landsthinget vedtagne Lovforslag har man søgt tydeligere at udtrykke den deri indeholdte Regel; forøvrigt er Paragraphens Indhold forblevet i det Væsentlige uforandret, med Undtagelse af at man har anseet det rigtigt at gjøre de i denne Paragraph for Kjøbstæderne givne Regler anvendelige ogsaa paa Frederiksberg Bydistrikt, Frederiksøer, Marstal, Nørresundby, Løgstor og Silleborg, hvor Forholdene have en Kjøbstadlignende Character.

I det af Landsthinget vedtagne Forslags § 3, 2det Stykke 3die Punctum, har man ladet Slutningsordene „efter Forslag af Sogne- eller Byraadet“ udgaae, da Ministeriet, for at Polttimestrene kunne blive i Stand til at vælge de til Bestillingen mest skiktede Mænd, maa ansee det fornødent, at der gives dem frit Valg. I Slutningen af Paragraphens næste Punctum ere Ordene „for den i § 8 første Stykke fastsatte Godtgjørelse“ indeladte, efter som Sogne- eller Byraadene, saafremt disse Ord bibeholdtes, ikke vilde kunne tilstaae Lægen Befordringsgodtgjørelse, og da det vistnok oftere vil være Tilfældet, at en Læge ikke vil indlade sig paa en Overenskomst om at paatage sig Eigsynene, medmindre der foruden den i § 8 fastsatte Godtgjørelse tilbydes ham en Godtgjørelse for Befordring, vilde vedkom- mende Commune i saa Fald blive ude af

Stand til at træffe Overenskomst med nogen Læge. Ved en mindre Ændring i samme Punctum har man udtrykkelig villet udtale, at Sogne- eller Byraadene ere forpligtede til af Communiens Kasse at udrede, hvad der muligens maatte være fornødent for at erholde Bestillingerne som Eigsynsmænd besatte eller til at træffe Overenskomst med en Læge.

Da Ministeriet har anseet det for rigtigt, at det i Loven udtrykkelig udtales, at der paahvilte Justitsministeriet en Forpligtelse til at drage Omsorg for at trykte Formularer til Dødsattester paa Forlangende kunne blive udelivered uden Betaling til Læger og Eigsyns- mænd, har man tilføiet en Bestemmelse herom til § 4.

Hvad § 5 angaaer, har Ministeriet ikke fundet Noget at erindre imod, at der aabnes de udnævnte Eigsynsmænd Leilighed til ved Henvendelse til en Læge at erholde nærmere Veiledning til Udførelsen af deres Gørv, men Ministeriet har anseet det for rettest, at Forpligtelsen til at yde dem saadan Veiledning alene lægges paa Embedslægen.

I § 8 har Ministeriet troet at burde foreslaae Betalingen for Eigsyn forhøiet til 1 Rd., og har Ministeriet derhos, naar Betalingen saaledes forhøies, troet at kunne gaae ind paa, at Husmænd, Tjenerer m. Fl., i ethvert Tilfælde kun skulle erlægge halv Betaling for Eigsyn.

Det skal med Hensyn til denne Paragraph endnu kun bemærkes, at den Bestemmelse, at der tilkommer Lægen fuld Betaling for Eigsynet, naar Begravelsen skeer paa Sattigvæsenets Bekostning, kun kommer til Anvendelse, hvor en anden Regel ikke følger af særlige Overenskomster med Lægen, men dette, der igrigt ogsaa gjælder ligeoverfor den i Paragraphen omhandlede Forpligtelse for Communerne til i visse Tilfælde at yde Lægen fri Befordring til Eigsyn, har man fundet saa ligefrem at flyde af Forholdets Natur, at det ikke her anseet fornødent at optage nogen udtrykkelig Bestemmelse i saa Henseende.